

lig og Renterne omtrent 8,000 Rd. Mindretallet troer nu, at naar man ser hen til Theatrets nuværende gode finantsielle Tilstand, som forhaabentlig vil vedblive, kan der ikke være Noget som helst i veien for, at det jo kan udrede sine Renter, naar det opnaaer det Gode at blive fri for sine Afdrag. Da denne Gjæld desuden vistnok ikke vil blive meget langvarig, synes det ogsaa meget billigt at lade Soro Academi faae idetmindste Renterne af Gjælden, saalænge den bestaaer, thi, naar den nye Bygning kommer tilstede, er Tanken jo den, at faa skal Gjælden falde bort. — Et Forslag under Nr. 32 fra Ministerens Side er at betragte som subsidiairt, har den ærede Formand allerede bemærket.

C. B. Ninesaad: Det vil være det høie Thing bestemt, at der er nedsat et Udvalg i Lovforslaget om den fremtidige Ordning af det kongelige Theater. Dette Udvalg har, som det pleier at gaae, deelt sig i et Fleertal og et Mindretal. Fleertallet har meent, at Forbindelsen mellem Staten og det kongelige Theater ingenlunde burde løses aldeles, om den end i Tidens Løb kunde omordnes og modificeres paa forskjellig Maade, men det har tillige meent, at det Tidspunkt, da man skulde tage den endelige Beslutning, og da altsaa de forskjellige Meninger skulde mødes og tilsidst udkæmpe Kampen, endnu ikke var kommen, og Grundene herfor ere fremsatte i den Betæntning, som er forelagt det høie Thing. Man meente derimod, at dette Tidspunkt vilde komme, naar man havde naaet det, som dog Alle ere enige om, at man maa naae, hvad enten man vil gaae den ene eller den anden Vej, nemlig at faae en hensigtsvarende, passende og tidsvarende Theaterbygning. Thi hvad enten man vilde beholde Theatret som en til Staten knyttet eller som en under Statens Opsigt staaende Anstalt, eller man vilde gaae endog til den yderste Yderlighed, nemlig at overgive Theatret til privat Entreprise, uden at man brød sig om, hvorledes det forøvrigt gik, syntes man dog, at det laa ganske tydeligt for, at man maatte have en Bygning, hvori man enten selv kunde spille eller tilbyde den fremtidige Entrepreneur at spille. Dette

kunde jo skee paa forskjellig Maade: enten ved at bygge en ny Bygning eller ved at fuldføre den gamle Bygning, og dette Sidste kunde atter skee enten ved at lade Theaterbygningen beholde samme Størrelse, som den nu har eller ved at udvide den; men under alle Omstændigheder maatte man see at blive færdig med Spørgsmaalet om Theaterbygningen. Naar dette var afgjort, fandt man, at man ikke kunde undgaae, om jeg saa maa sige, det endelig afgjørende Slag. Men hvad enten man vilde beslutte sig til at ombygge det nuværende Theater eller at bygge et nyt, meente man, at der vilde medgaae 5 Aar, førend man fik dette Punkt endelig ordnet, og der forelaa altsaa det Spørgsmaal, hvad der var at gjøre i Mellemtiden af disse 5 Aar, foruden naturligtvis det, at bygge enten paa den ene eller paa den anden Maade. Fleertallet kom da til det Resultat, at man maatte see at gribe til saadanne Forholdsregler, at man paa den ene Side ikke lagde en større Byrde paa Statens Skuldre end den nuværende, og paa den anden Side, at man gjorde det muligt for Ministeriet at styre Theatret paa en Tid, da man dog nødvendigtvis, tvungen af Omstændighederne og tvungen af Rigsdagen, maatte forlade en heel Deel af det Gamle og altsaa i flere Retninger maatte slaae ind paa nye Baner. Man maa da, som sagt, paa den ene Side gjøre det muligt for Ministeriet at styre Theatret, og paa den anden Side ikke forsøge Statens Byrde ligeoverfor Theatret. Det Første, som derfor Theaterudvalget bestemte sig til, og hvorefter det blev enigt med den høitagtede Minister, var at lade af Theaterlovsforslaget falde, hvad der ikke specielt vedrørte Bygningen af et nyt Theater, som altsaa var det Æneste, der var tilbage af Lovforslaget, men dog, da man uundgaaeligt maatte have midlertidige Forholdsregler, at søge det høie Things Billigelse til at indføre saadanne paa Finantsloven. Det er dette, som nu er skeet, idet en Deel af de Forslag, som fandtes i Lovforslaget, her ere foreslaaede optagne paa Finantsloven i den Skikkelse, hvori den høitærede Minister har meent at kunne være tjent med dem, og hvori Udvalget har troet at kunne give dem sit Bifald. Som det vil sees, ere de